

FAMILIE-
PORTRET

LORIN PARYS EN VRIEND BART VAN BEVER

'Bart is mijn rots in de branding'

Via zijn column in *De Standaard* mengt Lorin Parys (Open VLD) zich al jaren in het economische debat. De 34-jarige Leuenaar leidt als jonge ondernemer Flanders DC, de Vlaamse organisatie die creatief ondernemen uitdraagt. Op 13 juni strijdt hij vanop de tweede plaats voor een Leuvense Kamerzetel. Maar eerst volgt, minstens even belangrijk, voor hem een nieuwe mijlpaal: zijn huwelijk met vriend Bart Van Bever. Komende zaterdag, acht dagen voor de verkiezingen.

Een trouwdag combineren met een onverwachte kiescampagne, het is geen lachertje. 'Maar Bart steunt me volop. Hij is mijn rots in de branding', vertelt Lorin. Er is ook hun pleegzoon van zeven maanden, van wie Bart en Lorin sinds zes weken pleegouders zijn. Als de kleine het na een kort slaapje op een huilen zet, geven de heren hem als twee volleerde papa's te eten.

Waarom Lorin geschikt is voor de politiek? 'Al van bij de scouts is hij sociaal geïnteresseerd. Hij steekt met zijn enthousiasme

jonge mensen aan', zegt Bart. 'Lorin ziet de essentie. Zijn ideeën zijn fris en scherp, hij is een doener.' Een doener die soms koppig is. 'Ik heb liever dat mensen voor of tegen me zijn dan dat ik grijs ben', antwoordt de Open VLD'er zelf. Ja, politiek is belangrijk, thuis aan tafel. Maar niet altijd. 'We informeren naar elkaars werkdag, maar niet overdreven', zegt Lorin. 'Uiteraard overleg ik met Bart over zaken die m'n carrière bepalen. Ook de campagne is een project van ons beiden.'

Bart grijpt enthousiast naar een affiche, zodat zijn toekomstige echtgenoot op de foto nog beter uit de verf komt. 'Ja, hij leeft mee. Ziet Bart ergens een bord zonder mijn affiche, dan krijg ik gegarandeerd een sms'je.' (VDY)

Elke dag stelt een familielid zijn/haar politicus voor.
DINSDAG
STEFANA DE CLERCK
EN DOCHTER MARIE

VOLGENS LETERME ZAL VLAAMSE BEGROTING HELFT

'LIBERALEN BUDGET VAN

Het debat over de centen woedt in alle hevigheid. Open VLD wil dat de regio's en gemeenten 11 miljard euro op tafel leggen om de federale staatskas gezond te maken. Maar CD&V en N-VA reageren scherp: 'Dat is een onrechtvaardige slachting van de Vlaamse begroting.'

VINCENT DOUCHY

Dat de kiescampagne sinds de uitgelekte peiling van TNS/Di-marso donderdag alweer grotendeels rond N-VA en confederalisme draait is niet naar de zin van Open VLD. De partij focuste haar congres dit weekend daarom zoveel mogelijk op haar core-business: de begroting. De liberale boodschap is helder: de overheid moet op dieet, 22 miljard bezuinigingen tegen 2015. Maar het federale niveau betaalt maar de helft van de rekening. De andere helft, 11 miljard euro, is voor rekening van de gewesten, gemeenschappen en gemeenten. Hoe die dan moeten besparen, wordt er niet bij verteld.

Open VLD daagde de andere partijen uit: de liberalen durven tenminste met een concreet beleid plan uit te pakken. 'Waar blijven jullie? We staan op twee weken van de verkiezingen. Mag het even?', sneerde voorzitter Alexander De Croo.

Slachtpartij

De reacties volgden snel en zijn

© ap

HET OPEN VLD-PLAN IS EEN ONRECHTVAARDIGE SLACHTPARTIJ. OOK DE VLAAMSE REGERING ZAL BLOEDEN
Yves Leterme, CD&V-kandidaat

messcherp. '22 miljard besparen gaat vlot als je de helft doorschuift naar de Vlaamse regering. Niet ernstig', twitterde Yves Leterme (CD&V). De aftredende premier is snoeihard voor het Open VLD-plan, dat hij 'een onrechtvaardige slachtpartij in de kinderopvang, welzijn, onderwijs, cultuur, huisvesting' noemt. Leterme berekende dat Vlaanderen 6,5 van de 11 miljard moet ophoesten. Het Vlaamse

budget bedraagt 27 miljard en zal dus 'bloeden', stelt de CD&V'er. Volgens partijgenoot Hendrik

Gui Polspoel, politiek en sportjournalist

'Dit zijn heel boeiende verkiezingen. De inzet is groot. Wel vreemd is dat onze nabije toekomst geen thema is in de campagne. De saneringen van de jaren tachtig en negentig waren klein bier in vergelijking met wat ons te wachten staat, maar ondertussen gaat de discussie over confederaal of niet. Je moet de mensen trouwens niet wijsmaken dat een staatsherovorming alles gaat oplossen.' 'Dat mensen afhaken bij deze verkiezing, dat voel ik niet. Stijn Meuris is een heel toffe gast - ik ben fan - maar ik heb de indruk dat hij zelf inziet dat hij zich vergist heeft, door te stellen dat hij niet gaat stemmen. Ik heb nog maar weinig mensen horen zeg-

Polspoel: 'Discussiëren over besparingen die eraan komen.' © gbr

gen dat ze deze keer 'niet meedoen aan de verkiezingen'. *De Stem van Vlaanderen* kan de interesse alleen maar aanwakkeren. Maar of het de mensen iets bijbrengt, dat betwijfel ik. Een beter inzicht in de staatsherovorming krijg je er niet door. Het blijft tenslotte een spelletje.' (AHO)

Doe zelf de test op www.stemvanvlaanderen.be

BESPARINGSPLAN MOETEN OPHOESTEN

SLACHTTEN VLAANDEREN'

NOG 13 DAGEN

13 JUNI

de federale overheid. Dan moeten ze nog eens opdraaien voor de begroting?

Schaamte voorbij

Intussen zien de socialistische besparingsopbod met lede ogen aan. 'Ja, er moet bezuinigd worden', zei Caroline Gennez op de SPA-ledendag in Bokrijk. 'Maar wat Open VLD en CD&V voorstellen, is de schaamte voorbij', zegt ze. 'Ze lanceren de ene stoere verklaring na de andere: wie bespaart er meer?' Onder meer de afschaffing van de wachtuitkering voor jongeren - een idee van Open VLD - kan er voor Gennez absoluut niet door. 'Dat is cynisch en hardvochtig. Als jongeren om de een of andere reden de weg naar een job niet vinden, moet je hen niet op droog zaad zetten.' Groen! wil de wachtuitkering nog uitbreiden, terwijl Lijst Dedecker ervoor pleit jongeren op zoek naar een job een eenmalige belastingvrije premie van 2.000 euro te geven.

GEEN ENKELE ANDERE PARTIJ HEEFT AL EEN CONCREET BECIJFERD PLAN ZOALS WIJ. WAAR BLIJVEN JULLIE? Alexander De Croo, voorzitter Open VLD

Bogaert (CD&V) moet het federale niveau net veel méér besparen dan 11 miljard. Hoeveel precies maakt CD&V naar verluidt

deze week bekend. 'Maar het principe is dat iedereen voor eigen deur veegt. Dat de gemeenten moeten meebetalen, is de wereld op zijn kop', aldus Bogaert, zelf burgemeester van Jabbeke. Hetzelfde verhaal bij N-VA. 'Dit voorstel is gewoon cynisch', reageert N-VA-voorzitter Bart De Wever. 'De steden en gemeenten krijgen het nu al zwaar te verduren door het dramatische asiel- en migratiebeleid van

© blg

Botsende treinen

François Bellot, derde op de Senaatslijst van MR, zet de grove middelen in om zielelief te winnen/te choqueren. Hij gebruikt foto's van de treinramp in Buizingen, waarbij 18 mensen om het leven kwamen. Daaronder schrijft hij *Payer cher pour arriver en retard, ça suffit!* ('Veel betalen om te laat te komen, genoeg!'). Bellot, voorzitter van de commissie over de treinramp in Buizingen, ziet er geen graten in. 'Je ziet geen lichamen. Er is geen verwijzing naar het ongeval. Ik pleit gewoon voor meer spoorveiligheid.' (VDY)

De affiche van Bellot: behoorlijk discutabel. © rr

DE DONKERE KAMER

CARL DEVOS

Moraal van het verhaal

Gisteren was in *De Zevende Dag* een uniek debat te zien. Omdat Vlaamse en Franstalige politici zo zelden rechtstreeks met elkaar debatteren over de toekomst van België, was het meteen een relevant en belangrijk debat. Af en toe was het ook interessant, maar vaak ook gewoon saai, omdat het toonde dat we al langer weten: dat het water tussen Vlamingen en Franstaligen diep is en blijft. Er zat dus veel oud nieuws in, ook omdat veel bleef steken in algemene discussies en vlagjesretoriek.

Een van de hoofdvragen die doorheen de uitzending speelde was of de communautaire toestand nu anders is dan in de campagne van 2007. Hoe gekunsteld de uitleg ook moge zijn, het antwoord is simpel: niet veel. CD&V en Open VLD herhalen graag dat de Franstaligen nu wel - in tegenstelling tot in 2007 - bereid zouden zijn om te onderhandelen. CD&V wil hiermee bewijzen dat *Nooit opgeven* werkt, Open VLD dat hun uitgelokte regeringsval dus gunstige effecten heeft gehad. Los van de vraag wie dat op zijn rekening mag schrijven, mag gesteld worden dat er inderdaad iets veranderd is. Iets, maar niet veel. De intensiteit en stijl is wat anders, maar fundamenteel zijn de posities nog altijd dezelfde, aan beide kanten van de taalgrens. De Franstaligen roepen vandaag inderdaad niet in hun campagne dat BHV onder geen beding gesplitst mag worden. Ze tieren niet dat er geen staatsherovorming mag komen, dat ze niets vragen. In 2007 waren de Franstaligen feller in hun campagne, maar zij en wij wisten dat ze dat niet helemaal meenden. Ook toen herhaalden ze immers dat ze wilden onderhandelen, dat BHV én staatsherovorming op tafel mochten komen als er tenminste ook naar hun eisen geluisterd zou worden. Dat is vandaag niet anders. Ook toen stelden ze straffe tegengenen, ook toen vroegen ze een vertrouwenwekkend signaal. Dat doen ze vandaag nog altijd. De Vlamingen zeggen niet meer dat BHV in vijf minuten gesplitst zal worden of dat ze voor de grootste staatsherovorming ooit zullen gaan. Maar ze willen wel allemaal veel verder gaan dan de Franstaligen: van separatisme tot confederalisme, of toch minstens voor belangrijke bevoegdheidsverschuivingen. En alweer zegt iedereen dat het een kwestie van goede wil is.

De situatie is uiteraard complexer dan een strijd van Franstaligen tegen Vlamingen. Beide groepen zijn onderling verdeeld. Nogal wat analisten en politici zien er eerder een tegenstelling in tussen zij die willen mee hervormen en onderhandelen, en zij die daarvoor al geen zin in hebben, de onwilligen, de radicalen. Ook dat is ongunstige: alle Franstalige partijen willen praten en onderhandelen, zij zouden dus allemaal bij de redelijke behoren? Langs Vlaamse kant pleit enkel Vlaams Belang voor een eenzijdige afscheiding van Vlaanderen. Ook N-VA wil net als CD&V, Open VLD of SPA onderhandelen, al leggen ze de lat inderdaad zeer hoog. Ze zouden daarom tot het kamp van de onredelijken behoren. Maar wie beslist waar de grens ligt? Bovendien zegt N-VA dat ze haar principes verdedigt en dat ze weet dat je in een compromis met minder moet landen. De tegenstelling tussen redelijke en onredelijke is dus discutabel. Wat we wel weten, is dat bij communautaire spanningen de Vlamingen en Franstaligen elkaar onderling sneller vinden dan de redelijke elkaar vinden. Moraal van het verhaal: er is niet veel nieuws onder de zon. En toch moet het deze keer lukken. De budgettaire catastrofe dreigt.

Carl Devos is politicoloog aan de Universiteit Gent. Elke maandag doorgrondt hij de Wetstraat.

